

Sygn. akt IV K 238/16

PR 1 Ds. 346.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Rezmer

Protokolant: Monika Koza

Przy udziale Prokuratora Krystyny Królickiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 2.06.2016r., 30.06. 2016r. , 23.08.2016r. i 3.11.2016r. sprawy

A. M., syna M. i W. z d. B., urodzonego dnia (...) w S., PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu (...) w S. przy ul. (...), w przedsiönku sklepu (...) działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym współsprawcą, po uprzednim dokonaniu kradzieży artykułów kosmetycznych w postaci żeli do golenia, szamponów, maszynek do golenia o łącznej kwocie 854,59 zł, w celu utrzymania się w posiadaniu skradzionych artykułów groził pozbawieniem życia i zdrowia pracownikowi ochrony sklepu (...) czym działał na szkodę T. P. i sklepu (...) Sp. z o.o.

tj. o czyn z art.281kk

I. uznaje oskarżonego **A. M.** za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu (...) w S. przy ul. (...), w sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym współsprawcą, bezpośrednio po uprzednim dokonaniu kradzieży artykułów kosmetycznych o wartości co najmniej 300 złotych w celu utrzymania się w posiadaniu skradzionych rzeczy groził pozbawieniem życia i zdrowia pracownikowi ochrony sklepu (...) czym działał na szkodę T. P. i sklepu (...) Sp. z o.o. , tj. czynu z art.281kk i za ten czyn na podstawie art.281kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.46§1kk zasądza od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o. o. – sklepu w S. przy ul. (...) kwoty 300 (trzystu) złotych;

III.na podstawie art.63§1i5kk na poczet orzeczonej kary zalicza okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 2 czerwca 2016 roku, od godz. 17:15 do 23 sierpnia 2016 roku, do godz. 16:55;

IV.na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym opłatę w kwocie 180 złotych;

V.przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 1653,00 złotych w tym VAT tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu.

Sygn. akt IV K 238/16

UZASADNIENIE

A. M. w dniu (...) udał się wraz z kolegą do sklepu (...) położonego w S. przy ul. (...) w celu dokonania kradzieży. Razem z półek zabrali w celu przywłaszczenia artykuły kosmetyczne o wartości co najmniej 300 złotych.

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego k.68,70 i 60-61 akt sprawy

zeznania S. G. k.31-32 zbioru B , 62-63

zeznania T. P. k.16-19 zbioru B, 93-93

zeznania M. W. k.124-125

nagranie k.12

protokół oględzin monitoringu k.35-39

zdjęcia k.40-49

Kradzież została zauważona przez ochronę sklepu. Gdy mężczyźni z towarem w torbie przeszli przez linię kas, pracownik ochrony T. P. zdołał złapać A. M., który miał przy sobie torbę z ukradzionymi rzeczami. A. M. szarpał się, groził pozbawieniem życia i zdrowia T. P., by uciec i utrzymać się w posiadaniu skradzionych rzeczy. Podczas szamotaniny drugi ze sprawców zabrał torbę i wybiegł ze sklepu, a A. M. został zatrzymany.

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego k.68,70 i 60-61 akt głównych

zeznania T. P. k.16-19 zbioru B, 93-93

zeznania S. G. k.31-32 zbioru B , 62-63

A. M. urodził się dnia (...) w S.. Ma wykształcenie gimnazjalne, nie ma zawodu. Przed osadzeniem wykonywał prace dorywcze na budowie z dochodem około 500 złotych. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Był raz karany wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód z dnia (...), sygn. akt (...) za czyn z art.278§1kk na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności. Ponadto skierowano w dniu 17 marca 2016 roku przeciwko niemu kolejny akt oskarżenia za czyny przeciwko mieniu. Był też karany jako nieletni za kradzieże i pobicie oraz rozbój, był osadzony w MOW i schronisku dla nieletnich. Jest zdrowy fizycznie, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo.

- dane personalne k.59 akt głównych

- karta karna k.80

- wyrok k.86

- akt oskarżenia k.94-96

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony A. M. na rozprawie głównej przyznał się tylko do popełnienia kradzieży, odmówił składania wyjaśnień i podtrzymał to, co wcześniej wyjaśniał. Stwierdził, że wartość skradzionych przedmiotów nie wynosiła jego zdaniem więcej niż 300-400 złotych. Nie liczył jakie rzeczy i ile ich zabierali, kolega pakował te rzeczy, ale on się temu przyglądał. Nie było to więcej niż 300-400 zł, bo to były tanie rzeczy, jakieś żele. Brali te rzeczy do sprzedaży. Nie było chyba żadnych maszynek. To była chemia, było z 10 żeli, jakieś 10 szamponów, koło 10 sztuk pianek. Zaprzeczył, by groził.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim przyznał się do popełnienia kradzieży, gdyż fakt kradzieży i sprawstwo oskarżonego znajduje pełne potwierdzenie w dowodach z nagrania, zdjęciach, protokole oględzin oraz zeznaniach świadków S. G., T. P., M. W.. Sąd dał wiarę oskarżonemu także w zakresie podawanej przez niego ilości

i wartości towarów. Nagranie, ja i dowody z zeznań, wskazujące na sposób wyliczenia wartości towarów, których nie odzyskano, bo wyniósł je drugi ze sprawców, zdaniem Sądu nie pozwalają bowiem na jednoznaczne zanegowanie twierdzeń oskarżonego co do ilości i wartości towaru. Tym bardziej, jeśli się zważy na wielkość torby, widocznej na zdjęciach. Sąd nie dał zatem wiary oskarżonemu jedynie w tej części, w jakiej zaprzeczył, by groził pokrzywdzonemu. Brak jest bowiem jakichkolwiek podstaw, zwłaszcza wobec treści i sposobu zeznawania przez T. P., by podważać wiarygodność jego zeznań, a w szczególności przypisywać celowe zeznawanie na niekorzyść oskarżonego.

Przy dokonywaniu ustaleń faktycznych Sąd wykorzystał także dowody z wymienionych w części odzwierciedlającej stan faktyczny, których treść i forma nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Pozostałe dowody Sąd pominął, jako nie zawierające istotnych informacji dla oceny prawnej sprawy.

Z przedstawionego powyżej materiału dowodowego zdaniem Sądu jednoznacznie wynika, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, przy czym działał wspólnie i w porozumieniu z jeszcze jednym mężczyzną, którego tożsamości nie ustalono. Oskarżony wszedł do sklepu z zamiarem zaboru towarów w celu przywłaszczenia i wyszedł z nimi za linię kas bez płacenia, dokonał więc kradzieży – wprowadził na dużo niższą wartość szkody, co wymagało zmiany opisu, jednakże nie może być ona traktowana jako wykroczenie z uwagi na treść art.130§3 kodeksu wykroczeń. Bezpośrednio po tej kradzieży, jeszcze w sklepie, został schwytyany przez ochroniarza, starał się mu wyrwać i groził, używając groźby pozbawienia życia i zdrowia, by uciec z towarem – zatem po to, by utrzymać się w posiadaniu. Cel ten zresztą osiągnął, bo w tym czasie współsprawca zabrał towar i zdołał z nim uciec. Tym samym, po zmianie opisu czynu dotyczącej wartości towaru i przy braku okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynu, Sąd uznał, że swoim działaniem opisanym w punkcie I części rozstrzygającej oskarżony wypełnił podmiotowe i przedmiotowe znamiona przestępstwa z art.281kk.

Wymierzając karę za ten czyn Sąd miał na względzie, że wartość szkody była niewielka, a sprawca zastosował łagodniejszy ze sposobów działania. Na korzyść oskarżonego przemawia także jego młody wiek. Na niekorzyść świadczy natomiast działanie wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, zaplanowane działanie, jego uprzednią karalność za czyn podobny. Ponadto Sąd uwzględnił, że czynu tego dopuścił się mimo prowadzonego już w tym czasie postępowania karnego o czyny podobne – co świadczy o wyjątkowym lekceważeniu porządku prawnego i konsekwencji karnych. Biorąc pod uwagę te okoliczności, Sąd uznał, że przewidziana przez ustawodawcę kara minimalna za czyn z art.281kk w rozmiarze roku pozbawienia wolności – jest karą, która w tym przypadku spełnia wszystkie warunki z art.53§1i2kk i art.54§1kk. Wobec karalności oskarżonego za kradzież, popełnienia czynu mimo postępowania karnego, Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności, które przemawiałyby za możliwością konstruowania wobec oskarżonego pozytywnej prognozy i tym samym zawieszania wykonania tej kary.

Dla wzmocnienia oddziaływania kary na podstawie art.46§1kk Sąd zasądził od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o. o. – sklepu w S. przy ul. (...) kwoty 300 złotych.

Na podstawie art.65§1i2kk na poczet orzeczonej kary Sąd zaliczył – w wyroku, następnie uzupełnionym postanowieniem, okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania.

Ze względu na wydanie wyroku skazującego na podstawie art.627kpk i art.2ust.1pkt3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych orzeczono o zwrocie kosztów, w tym ustalono opłatę. Oskarżony jest bowiem zdolny do pracy i ma tym samym możliwości finansowe do uiszczenia kosztów, zatem brak jest jakichkolwiek podstaw do zwalniania go z ponoszenia tego obowiązku.

O wynagrodzeniu obrońcy orzeczono na podstawie §3, §4ust.1,2i3, 17 ust. 2pkt3 oraz §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.